

3 **Openbare terechtzitting van 6 juni 2013**  
**Vijfde Kamer**

---

**nr. A/12/02117**

**Rep. nr. 4091**

---

De rechtbank van koophandel te Gent, Vijfde Kamer, heeft volgend vonnis verleend inzake van :

**S.A.S. JEAN CASSEGRAIN**; vennootschap naar Frans recht, handeldrijvende onder de naam "Longchamp", met zetel te 75001 Parijs (Frankrijk), Rue Saint Florentin 12; voor wie als raadsman optreedt, Meester Thierry Van Innis, advocaat te Brussel;

**eiseres op hoofdeis,  
verweerster op tegeneis,**

tegen :

**BVBA CALEM**; met ondernemingsnummer 0821.054.718, met vennootschapszetel gevestigd te 8500 Kortrijk, Rijselsestraat 23; voor wie als raadsman optreedt, Meester Alexis Fierens, advocaat te Brussel;

**verweerster op hoofdeis,  
eiseres op tegeneis,**

Gezien het geboekt exploit van rechtsingang dd. 23 mei 2012 en de andere stukken.

Partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van donderdag 2 mei 2013, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

**1. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN.**

**1.1.**

De vordering van eiseres, zoals laatst geformuleerd in haar op 31 december 2012 ter griffie neergelegde conclusie, strekt ertoe :

- verweerster te horen veroordelen "tot de staking van de verdeling van de aangevochten tassen, op verbeurte van een dwangsom van 10.000 EUR per tas die zij in strijd met dit bevel zou verdelen",

- verweerster te horen veroordelen tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van 9.000 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten,
- de publicatie op kosten van verweerster te horen bevelen van het vonnis in twee kranten, naar keuze en op initiatief van eiseres, waarbij de kosten invorderbaar zijn op vertoon van de desbetreffende facturen van de betrokken uitgevers.

Eiseres besluit tot de ongegrondheid van de tegenvordering en vordert dat verweerster in de gedingkosten zou worden verwezen, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding die door eiseres wordt begroot op 7.500 EUR.

Tenslotte vordert eiseres dat het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard.

**1.2.**

Verweerster vordert in haar op 15 februari 2013 ter griffie neergelegde syntheseconclusie voorafgaandelijk dat stuk 4 als vermeld in de inventaris van eiseres, met name "een exemplaar van een Longchamp tas" uit het debat zou worden geweerd op grond van de artikelen 736 en 740 van het Gerechtelijk Wetboek.

Verweerster besluit in hoofdorde tot de ongegrondheid van de vordering van eiseres en vordert dat eiseres ervan zou worden afgewezen. In ondergeschikte orde vordert verweerster dat de vordering zou worden herleid zoals uiteengezet in het overwegend gedeelte van haar syntheseconclusie.

Verweerster stelt een tegenvordering die er toe strekt om,

In hoofdorde : eiseres op hoofdeis te horen veroordelen tot betaling van een schadevergoeding, ex aequo et bono begroot op 5.000 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet.

In ondergeschikte orde : de gerechtelijke compensatie tussen partijen te horen uitspreken.

Tenslotte vordert verweerster op haar beurt dat eiseres in de gedingkosten zou worden verwezen en dat het tussen te komen vonnis voor wat betreft de tegenvordering van verweerster uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard, niettegenstaande de aanwending van enig rechtsmiddel, zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement.

### 1.3.

Op de gewone en openbare terechtzitting van deze rechtbank en kamer dd. 2 mei 2013 vorderde verweerster, bij monde van haar raadsman, dat de stukken 4 en 5 van eiseres en het bundel rechtspraak van eiseres uit de debatten zouden worden geweerd omdat zij deze slechts ontvangen heeft vijf dagen voor de zitting, waarvan akte.

Eiseres antwoordde hierop, bij monde van haar raadsman, dat de rechtspraak reeds meer dan een maand geleden werd meegedeeld, waarvan akte.

## 2. DE FEITEN EN VOORGAANDEN.

De relevante feiten, nuttig voor de beoordeling van de zaak, zoals zij uit de stukken en uit de conclusies van partijen blijken, kunnen als volgt worden samengevat.

### 2.1.

Eiseres beweert dat zij de titularis is van de auteursrechten op een model van tas, dat in 1993 werd ontworpen door een zekere Philippe Cassegrain in 1993 onder de referentie "1623" en doorgaans "Le Pliage" genaamd.

Verweerster baat in Kortrijk twee handelszaken uit, die gespecialiseerd zijn in lederwaren.

### 2.2.

Eiseres legde op 19 januari 2012 ter griffie van deze rechtbank een verzoekschrift tot beslag inzake namaak neer, lastens BVBA Calem.

Bij schrijven dd. 20 januari 2012 werd BVBA Calem door de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent opgeroepen om in raadkamer te verschijnen op 1 februari 2012 ingevolge het verzoekschrift beslag inzake namaak, door eiseres neergelegd.

Verweerster zet uiteen – hetgeen eiseres niet betwist – dat zij wél aanwezig was op deze zitting in raadkamer, maar dat eiseres hierop noch aanwezig noch vertegenwoordigd was.

### 2.3.

Eiseres liet op 23 mei 2012 de gedinginleidende dagvaarding betekenen aan verweerster.

Op de zitting van 21 maart 2013, waarop de zaak oorspronkelijk voor pleidooien was vastgesteld, werd deze uitgesteld naar 2 mei 2013.

### 3. BEOORDELING.

#### 3.1.

##### 3.1.1.

Overeenkomstig artikel 736 Gerechtelijk Wetboek moeten de partijen hun stukken aan elkaar overleggen, alvorens er gebruik van te maken.

Overeenkomstig artikel 740 Gerechtelijk Wetboek worden alle memories, nota's of stukken die niet ten laatste tegelijk met de conclusies of, bij toepassing van artikel 735, vóór de sluiting der debatten overgelegd zijn, ambtshalve uit de debatten geweerd.

Verweerster voert aan dat eiseres, voor het eerst in haar tweede conclusie, als stuk 4 van haar inventaris "*een exemplaar van een Longchamp tas*" vermeldt maar dat eiseres tot op datum van neerlegging van verweersters syntheseconclusie – hetzij 15 februari 2013 – heeft nagelaten om dit stuk aan verweerster mede te delen en dat verweerster dit eerst 5 dagen voor de zitting heeft ontvangen.

Ter zitting van 2 mei 2013 verzette de raadsman van eiseres zich niet tegen de wering uit de debatten van eiseres' stuk 4.

Ten einde de rechten van verdediging van verweerster niet te schenden, moet stuk 4 van eiseres in toepassing van voormelde wetsartikelen uit de debatten worden geweerd.

##### 3.1.2.

Ter zitting van 2 mei 2013 vorderde verweerster, bij monde van haar raadsman, tevens de wering van het nieuwe stuk 5 van eiseres en van het bundel rechtspraak van eiseres uit de debatten om reden dat zij dit slechts ontvangen heeft vijf dagen voor de zitting waarop de zaak – oorspronkelijk - voor pleidooien was vastgesteld.

Ter zitting van 2 mei 2013 verzette de raadsman van eiseres zich niet tegen de wering uit de debatten van eiseres' stuk 5.

De rechtbank stelt vast dat eiseres op 19 maart 2013 een stukkenbundel ter griffie neerlegde en dat in de hierbij gevoegde inventaris stuk 5 was aangeduid als "*Bewijs van inschrijving van het woordmerk Longchamp*" terwijl in de inventaris, gevoegd bij eiseres' syntheseconclusie, stuk 5 was aangeduid als "*alle geciteerde rechtspraak*".

De raadsman van verweerster reageerde hierop bij schrijven dd. 18 maart 2013 en ter griffie neergelegd op 19 maart 2013, waarin hij zich verzette tegen, enerzijds de neerlegging van een nieuw stuk 5 en anderzijds van niet minder dan 290 p. – voor het overgrote deel niet-gepubliceerde of

buitenlandse – rechtspraak, waarvan door eiseres geen melding werd gemaakt in haar conclusies. Volgens de raadsman van verweerster maakte dit een flagrante schending uit van haar rechten van verdediging.

Ten einde de rechten van verdediging van verweerster niet te schenden, moet stuk 5 van eiseres "*Bewijs van inschrijving van het woordmerk Longchamp*", dat niet aan verweerster werd overgemaakt binnen de conclusietermijnen en waarover geen tegensprekelijk debat kon worden gevoerd, in toepassing van voormelde wetsartikelen uit de debatten worden geweerd.

**3.1.3.**

Naar het oordeel van de rechtbank dient eiseres' omvangrijke bundel aan – grotendeels niet gepubliceerde – rechtspraak niet uit de debatten te worden geweerd.

Evenwel acht de rechtbank zich niet gehouden om te antwoorden op – argumenten vervat in – door eiseres neergelegde niet-gepubliceerde rechtspraak, waarvan de inhoud niet is opgenomen in een regelmatige conclusie (en die aldus niet werd onderworpen aan een tegensprekelijk debat).

**3.2.**

Aan de hand van de regelmatig overgelegde en thans voorliggende stukken kan de rechtbank enkel vaststellen :

- dat eiseres wel beweert dat zij de titularis is van de auteursrechten op "*een model van tas, in 1993 door de heer Philippe Cassegrain ontworpen onder de referentie '1623' en doorgaans 'Le Pliage' genoemd*", maar dat zij hiervan niet het minste bewijs levert en aldus faalt in de op haar rustende bewijslast.

Eiseres blijft in gebreke aan te tonen wie de maker is van het ingeroepen model en wie de houder is van de auteursrechten op het ingeroepen model.

In de mate dat eiseres aanvoert dat een zekere Philippe Cassegrain de ontwerper is van het door haar ingeroepen model van tas, bewijst eiseres geenszins dat haar enig recht werd overgedragen.

- dat eiseres beweert dat uit de catalogus blijkt dat alle tassen de (handels)naam Longchamp dragen, waarvan eiseres beweert dat die naam tevens als eiseres' merk staat ingeschreven, maar dat eiseres hiervan in het kader van onderhavige procedure geen enkel bewijs levert,
- dat de door eiseres voorgelegde catalogus enkel melding maakt van de naam "Longchamp S.A." en niet van "Jean Cassegrain SAS",

- dat eiseres nalaat om een exemplaar voor te leggen van het door haar ingeroepen model en er zich toe beperkt enkele foto's weer te geven,
- dat eiseres niet aantoont – en geenszins uit de foto's blijkt – welke naam het door haar in het kader van onderhavige procedure ingeroepen model draagt,
- dat eiseres beweert dat het door haar ingeroepen model – waarvan zij beweert doch niet bewijst titularis te zijn – origineel is, maar hiervan niet het bewijs levert,
- dat eiseres beweert dat verweerster een inbreuk op haar auteursrecht heeft begaan, maar hiervan niet het minste bewijs levert,
- dat eiseres noch de omvang van de beweerde auteursrechtelijke inbreuk, noch de omvang van de beweerdelijk door haar geleden schade aantoont.

In deze omstandigheden wordt de vordering van eiseres afgewezen als volkomen ongegrond in al haar onderdelen, bij gebrek aan bewijs.

### 3.3.

Verweerster stelt een tegenvordering in die ertoe strekt de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain SAS te horen veroordelen tot vergoeding van haar schade wegens rechtsmisbruik en tergend en roekeloos geding.

Aan de hand van het gedrag van eiseres, haar – geenszins bewezen – vorderingen en haar wijze van procesvoering in het kader van onderhavige procedure (waarbij eiseres o.m. voor een uiterst summiere conclusie van minder dan vijf bladzijden tekst, waarin zij er zich dan nog toe beperkt de gedinginleidende dagvaarding over te nemen beweert aanspraak te kunnen maken op een rechtsplegingsvergoeding van 7.500 EUR als *“kosten van de noodzakelijke bijstand door een gespecialiseerde advocaat”*) is de rechtbank van oordeel dat eiseres misbruik heeft gemaakt van haar rechten en op tergende en roekeloze wijze haar vordering, waarvan zij geenszins enige grondslag aantoont, heeft ingesteld lastens verweerster.

#### Eiseres

- die naliert gevolg te geven aan de oproeping van de voorzitter van deze rechtbank om te verschijnen op de zitting van 1 februari 2012,
- die geen enkel gevolg gaf aan verweersters schrijven van deze zelfde datum,

- die niet liet overgaan tot de minste vaststelling van de – naar eiseres beweert doch niet bewijst – auteursrechtelijke inbreuk door verweerster op een model waarvan eiseres beweert doch niet bewijst titularis te zijn van de auteursrechten,
- die aanspraak maakt op een aanzienlijk bedrag aan schadevergoeding, maar in gebreke blijft om het bestaan en de omvang van enige door verweerster begane inbreuk of van enige door haarzelf geleden schade aan te tonen,

heeft verweerster ertoe genoodzaakt zich op omstandige wijze te verdedigen tegen haar totaal ongefundeerde aanspraken.

Uit dien hoofde kan verweerster, naar het oordeel van de rechtbank, aanspraak maken op een schadevergoeding die de rechtbank – bij gebrek aan opgave door verweerster van de werkelijk door haar geleden schade – begroot op 2.000 EUR.

### 3.4.

Daarenboven komt het de rechtbank passend voor om eiseres, gezien het kennelijk onredelijk karakter van haar vordering, te veroordelen om aan verweerster een verhoogde rechtsplegingsvergoeding, ten belope van het door haar gevorderde bedrag van 5.000 EUR te betalen.

### 3.5.

Het kantonnement is een recht van de schuldenaar dat hem slechts kan onthouden worden door de rechter ten gronde indien de vertraging in de regeling de schuldeiser aan een ernstig nadeel blootstelt (art. 1406 Ger. W.)

De bewijslast met betrekking tot de aanwezigheid van een dergelijk nadeel berust bij de schuldeiser.

Waar eiseres zonder nadere verduidelijking of precisering de uitsluiting van het vermogen tot kantonnement vordert, komt zij dan ook tekort aan voormelde bewijslast en kan hierop niet worden ingegaan.

## OM DEZE REDENEN

### DE RECHTBANK

Melding makende dat de artikelen 2 en 30 tot 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden nageleefd.

Rechtdoende op tegenspraak,

Alle meeromvattende of strijdige conclusies verwerpend als niet terzake dienend,

1007

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk doch wijst deze af als ongegrond in al haar onderdelen.

Verklaart de tegenvordering ontvankelijk en als volgt gegrond,

Veroordeelt de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain S.A.S. om aan BVBA CALEM de som te betalen van TWEEDUIZEND euro (2.000 EUR).

Laat de dagvaardingskosten, door eiseres niet begroot, ten laste van eiseres.

Veroordeelt de vennootschap naar Frans recht Jean Cassegrain S.A.S. om aan BVBA CALEM 5.000 EUR rechtsplegingsvergoeding te betalen.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande de aanwending van welk rechtsmiddel ook en zonder borgstelling.

Zegt dat er geen redenen zijn om het recht op kantonnement uit te sluiten.

Aldus het vonnis uitgesproken ter gewone en openbare terechtzitting van donderdag 6 juni 2013.

Hebben over de zaak geoordeeld : mevrouw L. Hoste, rechter in de rechtbank, Voorzitter; de heer W. T'Kindt, rechter in handelszaken en de heer W. De Koker, plaatsvervangend rechter in handelszaken; bij de uitspraak bijgestaan door mevrouw M. Geldof, griffier.



M. Geldof



W. De Koker



W. T'Kindt



L. Hoste